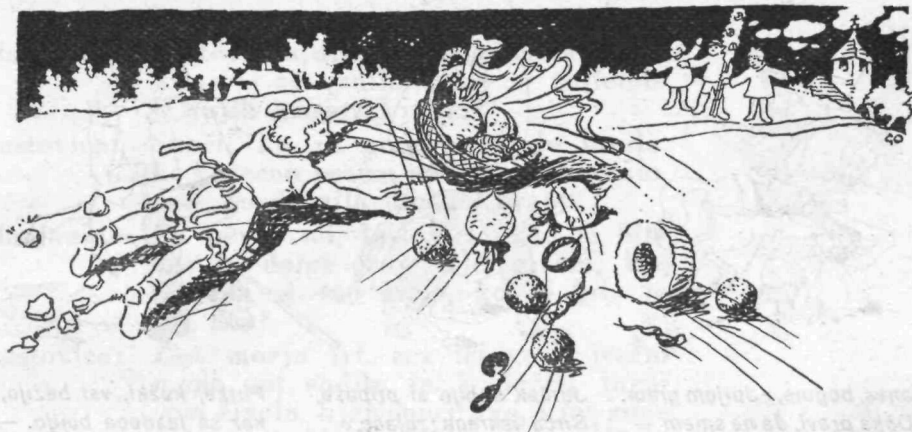

že sopiha po klancu in skoraj je že pred cerkvijo. Že gleda visoki zvonik farne cerkve in posluša zvonove, ki pritrkavajo bam-bamrbam-bam-bam. Kako lepo zvonijo!

Tedaj pa — štrbunk in Marjanica leži na tleh. In okoli nje se vali kolač in pirhi in klobasa in pomaranča in tri repe. Pomislite: tri repe! Mahoma je vsa otročad okoli Marjanice, se čudi in norca dela: »Marjanica nese repo k blagoslovu! Pomislite, repo!«

Kako je Marjanica prišla od blagoslova domov, še sama ni vedela. Ničesar ni videla, ničesar ni slišala okoli sebe, samo ena beseda ji je zvenela po ušesih: Repa, repa!

Ves večer je bila žalostna in se je jokala, dokler je mama ni potolažila: »Nič ne maraj, Marjanica, saj je tudi repa božji dar.«

»Že, mama. Toda zdaj se bodo vsi norca delali iz mene.«

»No, kaj za to. Bodo že spet pozabili. Malo kazni pa tudi mora biti za tvojo bahavost.«

In Marjanica si obriše solze in vzame kazen nase. Vso noč trpi, še spati ne more. Drugi dan pa je sveta velika noč, po vsej fari odmeva vesela aleluja in Marjanica je na svojo kazen in svojo sramoto pozabila. Zdaj se igra s pirhi in seka pomaranče. Iz repe pa je mama skuhala alelujo.

Severov

Velikonočna

*Veselo pojo spet zvonovi,
oznanjajo slavnosten dan,
da vstal je Zveličar od smrti
in boj je s trohnobo končan.*

*Živoljenja spet vse se raduje
in hoali Rešnika sveta,
ki stvarstvo nam vse pomlajuje
in z novim nas opom navda.*

